

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3927).

Der var ikke stillet Ændringsforsalg.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ordføreren (Knud Kristensen): Under Henviſning til den Begrundelse, der fra vort Partis Side er givet, dels i Betænkningen, dels af Indenrigsministeren og dels af mig som Ordfører, skal jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Einer Jensen: Det foreliggende Lovforslag er jo at betragte som et Forslag om Nødhjælp til de arbejdsløse. Jeg har baade ved Lovforslagets første og anden Behandling angivet, hvorfor vort Parti mener, at der bør gennemføres en Hjælp til de arbejdsløse. Situationen er jo den, at de arbejdsløse ved Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse har mistet al Hjælp med Undtagelse af den, der tilmaales dem gennem Hjelpekasserne. Paa et meget tidligt Tidspunkt har baade Hjelpekassernes Delegeretforsamling, Købstadforeningens Bestyrelse og Københavns Kommunalbestyrelse enstemmigt vedtaget at rette Henstilling til Regering og Rigsdag om at foretage sig noget i den nuværende Situation. Jeg har derfor regnet med, og jeg tror med Rette, at der indenfor dette høje Ting vilde være Mulighed for at opnaa Flertal for det foreliggende Lovforslag. Jeg regner med, at i alt Fald de ærede Medlemmer Hr. Bouet og Hr. Bindslev vil følge os ved Afstemningen, vil gøre det, fordi de er Medindstillere af den Henstilling, som Københavns Kommunalbestyrelse enstemmigt har vedtaget at gøre. Vedtagelsen af Lovforslaget betyder, at man holder den værste Sult borte fra de arbejdsløse. Tusinder er uden Understøttelse, deres Børn og Hustruer sulter. Jeg finder derfor, at de, der ikke vil være med at hjælpe i denne Situation, faar Eneansvaret for, at Tusinder af danske Arbejdere vil blive ført over paa Fattigvæsenet, for Mad skal der nu en Gang til, naar Maven er sulten. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger.

Christmas Møller: I Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg fremsatte ved anden Behandling af dette Lovforslag, og de Bemærkninger, mit Partis Repræsentanter har gjort i Udvalgets Betænkning, skal jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

P. Munch: Jeg ønsker endnu en Gang saa indtrængende, som det er mig muligt, at opfordre det høje Ting til at vedtage det foreliggende Lovforslag i Erkendelse af de overordentlige Vanskeligheder, som foreligger for Kommunerne, under Hensyn til den Usikkerhed, som bestaar med Hensyn til det retslige Grundlag for en Række Foranstaltninger, der finder Sted ude rundt om i de danske Kommuner, og endelig som Udtryk for dette Tings Sindelag overfor den Nødstilstand, der i Øjeblikket hersker i en meget stor Del af det danske Folk.

Den højtærede Indenrigsminister pegede i sine Udtalelser forleden Dag paa det store Beløb, der er udgivet i Løbet af de nærmest foregaaende Aar til offentlige Arbejder. Det er mig ikke ganske klart, hvilken Række offentlige Arbejder den højtærede Minister har taget med ind under de Tal, han her nævnte for os; saa vidt jeg forstaaer, kan det ikke paa nogen Maade alene være saadanne offentlige Arbejder, som var beregnet netop paa Imødegaaelse af Arbejdsløsheden. Men selve det, at Staten og Kommunerne foranstalter offentlige Arbejder til saa store Beløb som dem, der her nævnes af den højtærede Minister, er Udtryk for, at man allerede nu er i en saadan Tilstand, at man i betydelig Grad gennem en Forøgelse eller en Indskrænkning paa de offentlige Arbejders Omraade er i Stand til i nogen Maade at regulere opad eller nedad de Krisebevægelser, som foregaar i vort Samfund. Som det hidtil er gaaet, forekommer det mig dog, at denne regulerende Bestræbelse, selv om den kan siges at have været til Stede, ikke hidtil er lykkedes. Paa det Tidspunkt, da man satte allerstærkest ind, vel som Følge af, at man i Forvejen havde planlagt meget, nemlig i Aarene 1920 og 1921, kom det til at virke uheldigt, fordi det just skete paa et Tidspunkt med Højkonjunktur i det private Erhvervsliv. Nu for Tiden, da der er Brug for en virkelig Udvikling af de offentlige Arbejder, trækker man fra Statens Side disse sammen saa stærkt, som det paa nogen Maade er gørligt, og paa et betydningsfuldt Omraade, Støtten til Boligforanstaltninger fra Kommunernes Side, er man gaaet til at standse Statens